

Просто тройно правило

Много хора плачат, че в България няма държава. Опитвам се да разбера все пак за какво плачат?! Едва ли плачат за липсата на правителство, армия, данъци. Още повече, едва ли някой очаква в наши дни държавата да решава въпроси с мира и войната (светът е интегриран в няколко големи общности, които решават такива въпроси на доста по-високо ниво), прехраната (която в пазарната икономика е лично дело на всеки), инфраструктурата (за която всички политици се бият в гърдите).

И все пак, кое е онова нещо за което хората плачат и което не могат да решат без помощта на държавата? Може да звучи парадоксално в глобализирания свят, но според мен хората плачат най-вече за националното си достойнство, заради това че няма кой да ги представлява в то-

зи глобализиран свят по начин който не е унизителен за тях. Ако се замислим, единственото което може да се противопостави или да повлияе на световните организации и глобализираните монополи е държавата. Пред нея не само индивида, социалните групи, а дори и партиите са безсилни. Изглежда деидеологизацията и деполитизацията на съвременното общество по пътя на промените в морални, ценностни и психологически механизми водят до засилено отрицание. Хората постепенно осъзнали доскоро абстрактните, а сега съвсем реалните заплахи от глобализацията се чувстват беззащитни и уязвими. Засилва се потребността им да бъдат част от някаква реална общност, която да ги защитава – не някаква дискредитирана партия или световна организация, която никога не може да види в очите, а институция, която да ги уважава и цени, да ги представлява като достойни личности и да ги пази от произвола на глобалните монополи и структури.

За някои анализатори това би могло да се определи като възраждане

на национализма, който в историята е имал много негативни проявления, но процесът е обективен, защото човекът е социален индивид. В обикновените представи, всяко едно общество се стреми да съхрани преди всичко самоуважението, традициите, културата и обичаите си. Присъща му е система за вътрешна комуникация, доверие и солидарност. На битово ниво едва ли имат някакво значение усвоените еврофондове, бюджетния дефицит, програмите на ООН или военната доктрина на НАТО. Изпълването на медиите с инфомации в тази посока е проява на неадекватност на политическата класа, която вмесото да си върши работата, се опитва да прехвърли проблемите си на обикновените хора, като ги занимава с неща, за които те нехаят. Това неизбежно води до засилващо се недоверие в бюрокрацията, в политиките и активно ерозира лидерството, като поражда деинтеграционни тенденции в обществото.

А обикновените хора с присъщата им мъдрост на социални индивиди очакват нещо мно-

го просто. Те искат да имат лидери, които ги обичат и уважават и да вярват на тези свои лидери, че ще ги представят с достойнство пред света. Всички останали проблеми обществото е в състояние да си реши само. Ако се намери поне един политик, който да постигне това, той ще е първият и единственият успешен лидер на България през последните десетилетия, особено ако успее да вдъхне на избирателите и малкото останало национално самочувствие.

Като икономист, не мога да не задълбая и в темата за парите и по-точно количеството на парите в обръщение, цената на парите и валутните курсове. Вероятно моите възгледи ще изглеждат като някаква смесица от кенсиански и физиократски идеи, но в крайна сметка това е само едно мнение. Както българите, така и на българската икономика не се интересуват от печалбите на банките. Проблемът не е в банката с тяхната често далечна от пазарните условия регулация. Принципиалният проблем е в отсъствието на национален консенсус и пасив-

ността на държавата по въпрос жизненоважен за българската икономика. Това е напълно неадекватната позиция на държавата ни, която позволява чужди банки да калкулират печалбите си върху мизерните остатъци от националния капитал и да го изнасят в чужбина, като по този начин лишават България от шанса да формира свой национален капитал. От позицията ми на български икономист, считам, че това би трябвало да се регулира от страна на държавата, като на чуждестранните банки в страната да им се позволи безпрепятствено да изнасят счетоводните си печалби само, ако предоставените кредити превишават поне с 10% привлечените в България ресурси и средния остатъчен срок по кредитите превишава 3 години.

Без да отричам критериите за финансова стабилност, считам че начините по които се налага данъчна дисциплина са открито дестимулиращи за икономическите субекти в страната. Само ще подчертая, че блокирането на банкови сметки от страна на НАП не само бло-

кира бюджетни приходи, но и тласка хората и фирмите към развитие в сивата икономика. Едва ли целта на политиките в България е почти 100% сива икономика. Някакви „чуждестранни експерти“ ни убеждават, че ако бюджетния дефицит превиши 3% едва ли не ще ни сполетят съдбата на Гърция. Понеже не оспорвам необходимостта от финансова стабилност, аз бих редактирал това изискване така 3%, но над оценките за дела на сивата икономика. Аргументи за това намирам във финансовата стабилност на САЩ, където дефицитът не е 3, а хиляди проценти. От друга страна, ако държавата беше облекчила излизането на сивата икономика на светло сега бюджетът щеше да е с огромен излишък. Въпросът е докога сивата икономика ще храни политиките на България, пък и повечето българци? Единствено след легализиране на сивите обороти може да се говори за реален бюджет, защото според много оценки над 50% от БВП се произвежда в сивата икономика.

Икономиката на Бъл-

гария от край време е била и си остава експортно ориентирана. С намаляването на броя и увеличаване обедняването на населението тази тенденция само ще се засилва. Още при самото въвеждане на валутния борд с административното определяне на валутния курс без да са ясни докрай критериите за това външни и вътрешни независими оценки сочеха, че българският лев е надценен спрямо еврото най-малко с около 30%, което автоматично доведе до оскъпяване на българския износ и поевтиняване на вносните анализи на българския пазар.

Отгук всички анализи за производителност, рентабилност, конкурентоспособност в последвалите години са неработещи. Като си помисля с колко такива анализи ни затрупват и сега разни „чуждестранни експерти“ и колко неистинни в тази връзка по адрес на българския народ сме чули в последно време...! Затова добре платените държавници чиновници трябва да си вземат отново калкулаторите в ръце, защото не става дума за сложни финансови схеми, а за обикновена аритметика и просто тройно правило. Учи се в 4-ти клас!

Пламен ЛАЗАРОВ

Да си спомним за човека, учителя и поета Ангел Димитров

7 години от смъртта му

Заедно завинаги

Скали, простори, пясък и море, душата ми сама пред вас ще спре, за оня свят преди да отлети, защото трябва с вас да се прости.

Опора и покой на вълс дължи във този свят на подлост и лъжи. И чистотата ваша я крепи, дори когато много я боли.

Дължи на вас най-хубавите дни-със порива на морските вълни. Позна със вас любов и красота, и честност, и човешка доброта.

Скали, простори, пясък и море, душата ми сама пред вас ще спре. Сълза за сбогом в сетния си час тя ще отрони. И ще бъде с вас.

Цветя

Цветя красят и моята градина. Но късно есен край тях щом мина, те спират ме и мисля до забрава-от тях след време нищо не остава.

Защо ли тъй за кратко са родени? Цвета им нежен, крехките им вени защо безмилостно слана попарва, а зимата кожата си връз тях стоварва?

Тъй много искам в моята градина цветя дори в слана и в мраз да има!

Пазач

От сутрин та до здрач съм сигурен пазач съм морската пързалка. Заплатата е малка.

Пред мен се шири плажа. На всички ви ще кажа: свидетел съм на гледки с разгопени кокетки.

А снажните рускини лежат по монокини. Доставят ми наслада, но нищичко не пада.

Тъй времето минава, несетно се здрачава. Забързан тръгвам към дома. Дано жена ми е сама.

Защо?

Защо едни живеят харно, в охолство, сити и със парно? Защо народът обеднява в собствената си държава?

Редуваха се през години управници - червени, сини, като министри, депутати, а пък все лоши резултати!

Кому бе нужна таз разруха, натикала ни в пропаст глуха? Роят се партии различни, но все за сметките си лични!

Премеждие

Съседът малко понастина и нагази го ангина, домсъветът мерки взе и той бързо се съвзе.

Лекарят предписа му илачи, освободиха го вкъщи от задачи, сестрата сложи му вендузи - порозовяха бледните му бузи.

Диша спокойно и добре, кашлицата вече спря. Ще тръгне пак с торбите-дано да не растат цените.

Пак ще обикаля магазини и близкия пазар за дини. Тази дейнос му допада и я върши със наслада.

Но често става му омразно, че портмонето пак е празно.

My Market вече и в Балчик

През миналата седмица се откри My Market в Балчик на мястото на стария магазин на РПК-Балчик на ул. "Черно море". За конкурентноспособността на магазина ще се грижи фирмата "Пачев" ЕООД.

